

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższem Dozwoleniem

w WILNIE V. S. 26. MARCA 1804. ROKU W SOBOTĘ

z Chełma 29. Marca

Pogrzeb dzisiejszy JWIX. Porfirogo skarbką Wazyńskiego Chełmskiego Ritus Graeci Biskupa, tyle tu wszystkich nieutulonym napelniał żalem ile ten S. P. szanowny i nieodżałowany Pasterz wart był od wszystkich szacunku i przywiązania. Był to Biskup jeden z tych, który przy świetności urodzenia swego szczególnie też przez rzadką pobożność, przez gruntowną naukę osobliwie w Łacińskiej i Greckiej Literaturze tu w kraju i za granicą nabytą, a nareszcie przez odbyte wszystkie szczebelki do najwyższych w Zakonie S. Bazylego w stopnie od Zakonnego Kapłana do Pasterskiej Mitry dosłużył się. Już rok i gity jak tutejszym był został Ritus Graeci Biskupem, wieku zaś liczył lat 74. Lecz chociaż dość długo żyć, co do przeciągu lat, zdawał się, zbyt krótko żył jednak i dla Duchownych i dla famili i dla przyjaciół swoich a najszerzej dla ubogich, z którymi oddziennie dzielił się choć szczupłym dochodem swoim. Pochowany w Katedrze swojej przez JW. Skarszewskiego Biskupa Chełmsko Lubelskiego przy licznym Zgromadzeniu tak Duchowieństwa Obojga obrządków jakoteż i Obywatelów Chełmskich tudzież Urzędu tutejszego Cyrkularnego,

z Petersburga V. S. 15. Marca

Oświadczono Naywyższe ukontentowanie S. Petersburgskiemu Ober Polimeystrowi G. M. Ertel za porządek utrzymany w stolicy; Szlachcie Nizhegorodzkiej Gubernii za summy zebrane przez dobrowolną składkę na wybudowanie koszar a mianowicie Marszałkowi Gubernskiemu Akt. St. Kons. X. Trubeckiemu i Powiatowemu. Ober Prokurator Senatowi Duchownicki w nadgodę długiej służby nad gazę otrzymał równą onej pensją dożywotnią. D. 12 Imperatorowa Jmość Marya, WW. XX. Mikolay i Michal, WW. XX. Marya, Katarzyna, Anna przystępowały do świętych tajemnic.

z Wiednia 20. Marca

Posel Francuzki Bacher podał Seymowi w Ratisbonie notę uwagi godną, że Mocarstwa które po Lunewilskim traktacie pośrednictwem swoim przywróciły spokójność Rzeczy Niemieckiej, na to się zgadzają, ażeby odmiany żadne i nowości wprowadzane nie były, a szlachta wolna swobody, prawa, nadania, przywileje i dawna niepodległość w całości zachowała. Takowe oświadczenie dostateczną pobudką było Elektorowi Bawarskiemu, Hesse Cassel i innym Xiążętom do wyciągnięcia wojska z dzierżaw nowo zajętych; powróciło dziś wszystko do stanu dawniejszego; czekamy w tej sprawie Seymowych wyroków; regimenta Austriackie oddalają się od granic. Lecz gdy Cesarz, jak słychać żąda u Elektora Bawarskiego nadgrody za koszt złożony na wyprawę; z drugiej strony dwór Berliński oświadczył, iż Elektor ma niezaprzeczone prawo domagać się zamiany za część Biskupstwa Aichstadt; Elektorowi Saltzburgskiemu postąpią przez indemnizacyę. — Wzrastają w Serwii rozruchy domowe; ci których Janczarowie Belgradzcy zowią buntownikami, dotąd górują. Proszony Basza, żeby powagą swoją i potęgą przyłożył się do poskromienia rozruchów, odpowiedział iż nie widzi potrzeby mieszania się do sporu przez Janczarów niepo-

trzebnie wszczętego; jednak ofiaruje pośrednic two zabiegając krwi rozlaniu, dopóki nie odbierze wyraźnych rozkazów od Porty, co maczyć w zdarzeniu tak smutnem dla Belgradu i całej Prowincyi.

Passwan Oglou od dawnego czasu zachowując się spokojnie, teraz ostrzegł Chrzescian osiadłych w Widdinie i miejscach okolicznych, ażeby się wynosili w odległe strony dla własnej spokojności; Basza lęka się być przynaglonym do podniesienia broni; w tym przypadku nie jest myślą jego narażać Chrzescian na prześladowania, zdzierstwa, i rabunki, których dopuszczać się zwykły wojska Tureckie w przechodach. — W Belgradzie trwoga; Janczarowie odebrali wiadomość, iż Serwianie zdobywszy twierdzę Sabacz, załogę Turecką w pień wycieli, część mieszkańców zabrali w niewolę, dzieci i niewiasty odsyłać do Belgradu. — Z tego miasta wysłane kilkakroć podjazdy, zawsze z klęską przez rokoszanów odparte zostały; z niektórych żaden człowiek nie powrócił.

z Mediolanu 10. Marca

Włosi lękać się zaczynają o spokojność kraju swojego, widząc obroty nagie wojsk Francuzkich; wiele regimentów pośpiesza do Neapolu, Konsul 50 t. pomnożyć kazał armią G. S. Cyr. W Genui przyszło 8 t. świeżego żołnierza z departamentów południowych; dziś we Włoszech liczymy ogółem 140 t. Francuzów — Ociec S. znacznie powiększył wojsko regularne w państwie Kościelnem dla utrzymania domowej spokojności i bezpieczeństwa przeciw rozbojnikom od rewolucyi zagrożczonym; chociaż liczba onych znacznie zmniejszać się zaczyna we Włoszech od niejakiego czasu, za usilnem staraniem rządu Neapolitańskiego, Ligurów, i G. Administratora Menou. Pius 7 nadal szczególniejsze przywileje milicyom już urządzonym w niektórych Prowincyach. — Generał Colli poseł Cesarski przybył do Florencyi miał pierwszą audyencyą u Królowej Regentki. — Ponieważ wydatek roczny przewyższa już dawno dochody miasta naszego, rząd kazał podwyższyć opłatę od domów i różnych rzeczy, zaczynając od d. 15. — Posel Hiszpański urzędownie donosił, że zaraza morowa zupełnie ustala w Madrycie, zatem Włoskie okręta mogą zawiać bez bojaźni do wszystkich portów Króla Katolickiego w Europie.

z Strasburga 16. Marca.

Rząd Francuzki wczesną przestrogę odebrał, iż znaczna Emigrantów liczba w bliskości miasta naszego, na prawym brzegu Reny zgromadzona ubiedz zamyslała cytadelę naszą. Jakoż stało się iż dziś wszyscy są w niej zamkniętymi. Wczora albowiem o północy 1500 jazdy i piechoty Francuzkiej pod sprawą G. Leval ztąd za Ren przeszła, w Kehl aresztowany naprzód Pocztmistrz wkrótce wolność odzyskał. Ztamtąd Republikanci postępując do Offenburg i Ettenheim z armatami, lontem zapalonym, opasali te miasta w nocy, i wiele znakomitych osob zabrawszy do nas odesiali. W Ettenheim znajdował się od niejakiego czasu Xiążę d'Enghien wnuk X. Condé; i ten z całym dworem, papierami, sprzętami, dziś przybył do cytadeli Stasburgskiej.

z Londynu 4. Marca

Życie Króla nie jest w niebezpieczeństwie; lecz uzdrowienia prędkiego tracimy nadzieję. Ministrowie naradzać się zaczęli względem Regencyi. Xiążę Gallii obrócił ku sobie uwagę wszystkich. Jemu więc podano propozycję; lecz ponieważ nie zgadzały się z sposobem myślenia następcy Tronu, odrzucone zostały. Idzie więc Addington do X. Gloucester powszechnie szanowanego w narodzie, który do żadnej nie wiązał się strony; ten nie tylko do administracji należeć nie chciał, ale nawet odmówił przyjąć straż oaooby Jerzego 3. spólnie z Królową. Trzeba więc było powrócić do Następcy Tronu; podano jemu projekt nowy; zaszła zgoda, wyłożony kilka mniej ważnych warunków. — Kupcy Angielscy od korrespondentów swoich w Hollandyi przestrożę odebrali, ażeby odład nie posyłał towarów; ponieważ odmienili się tam okoliczności, gdy Francuzi Batawom nie ufając samopilną straż trzymać zaczęli w portach i na brzegach. — W Sądach Królewskich kryminalnie osądzono 2 obywateli, z których jeden żadnego z ludzi służących do milicyi i rezerw dać nie chciał, dowodząc iż lubi Konstytucyą r. 1688 lecz od lat 25 Ministrowie gubią naród; obiera więc raczej zginąć niżeli broni podnieść przeciw nieprzyjacielowi wtargnięciem grożącemu. Drugi autorem był pisma buntowniczego w którym radzi ludowi łączyć się z Francuzami gdy wylądują, i spólnymi siłami powstać na nieprzyjaciół wewnętrznych, Królestwu szkodliwszych, niż być mogą postronni.

z Hagi 20. Marca

Od czasu dawnego nieprzyjaciela ostrzeżony podobno tajemnie o zamysłach Admirała Verhuel, który przy pomocy swojej na Batawskich brzegach, uważał pilniey okroty naszej, i niewiele zaś port Flessingue; tego zamknięcie Srdnejowi Smith powie zone było; usiłował więc doświadczyć przeszkodzić ruszeniu floty naszej; lecz próżne były usiłowania jego. Verhuel d. 12 wraz po północy wyszedł pod żagle. W godzinę gdy nieco oddalił się od brzegów, postrzegłszy to Anglii znak dał okrzyk swoim do bitwy; o godzinie 4 z rana usłyszeliśmy natężone z armat strzelanie; zaczęła się gorączka; wszystkie brzegi okrywał lud ciekawy. Dostępnego z uporem walczyły obie strony; dymy gęste widzieć nic nie dozwolił; lecz ponieważ Batawowie i Anglii razem oddalili się coraz bardziej od brzegów naszych ku Flandryjskim, a z okrętów Angielskich zaczęły puszczać zaczęto, znak oddalonym eskadrom, ażeby z odsieczą przybywały; wniosek sprawiedliwy, że Admirał Verhuel przez Sidneja Smith nie wstrzymany do zamierzonego celu żeglował. Jakoż udało mu się wszystko pomyślnie; płynął wzdłuż Flandryjskich brzegów bez żadnej przeszkody od nieprzyjaciela i o południu zawinął do Ostendy.

Wiedzieć zaś trzeba, że z Flessingue wyprowadził same tylko statki większe na wyprawę uzbrojone w niewiadomej liczbie; szlupki, najmniejsze i przewożowe inną drogą przeszliśmy do portów Francuzkich. Już tych 60 poszedłszy w górę rzeki Escaut do Anyers przybyło, żądaj niemieszkając przy odgłosie artylleryi popłynęły do Ostendy kanałem wewnętrznym; na każdym znajdowały się 3 armaty, maytków i żołnierzy 30. Wiadomość o tych zdarzeniach pomyślnych rozniosły Telegrafy po całym kraju. Już nawet Regencya odebrała urzędowe rapporta o bitwie. Nie całą potęgę Verhuel, część tylko eskadry swojej Sidney do ognia wprowadził; straż tylną rozprawił; przednią tymczasem spokojnie żeglowała. Nieprzyjaciół usiłował najbardziej zamknąć wejscie do Ostendy; lecz z jednej strony działowe statki, z drugiej batterye lądowe, pod których zasłoną płynęliśmy, wniwecz obróciły zamysł nieprzyjacielski. Batawowie w tym dniu na 5 zabitych żołnierzy, 9 raniowanych nie mieli; żaden statek nie zginął. Takie doświadczenie,

spodziewać się trzeba, zastanowi uwagę Anglików, nasz lud ośmieli do większego przedsięwzięcia. Kommenderujący w Blankenberg General Eppler donosił o wszystkich szczegółach G. Monnet; sam Verhuel ma wkrótce powrócić do Flessingue, i pozostałą dywizyą flotylli prowadzić do Francuzkich portów, iak pierwszą wprowadził.

Zgromadzenie prawodawcze, postanowiło, że wydatek ogólny RPtey w r. ter. wynosić będzie blisko 70 mill. zł. holl. to jest na rząd million; na interesa zagraniczne 700 t. na wewnętrzny departament 240 t. na groble i tamy million; na osady zachodnie i wschodnie Indyjskie 6 mill. na procenta od długu publicznego 34 mill. na potęgę morską 7 mill. na wojsko lądowe 18 mill. Zyczeniem jest dobrych obywateli, ażeby na flotę wydatek pomnożono, zmniejszono na wojsko; lecz w okolicznościach dzisiejszych żołnierza Francuzkiego utrzymać musimy. Nie wielka trudność była prawodawcom ułożyć listę wydatku; cięższy jest skarb napełnić; wiadomo że 40 mill. niedostaje; te zebrać mamy przez lotteryę; każdy bilet będzie od tysiąca zł. z procentem 4; los największy million jak tylko prawodawcy rzecz ukończą, zawieszony zostaną ich obrady do 15 kwietnia. — Przed kilku dniami w mieście naszym spór powstał między żołnierzem Francuzkim i krajowym; usmierzyli wprawdzie lud zawzięty Oficjerowie, nie przeszkodził jednakże krwi rozlanu. — Do Harlem przyszła dywizya Francuzkiej artylleryi, z kilkudziesięci armat, kilkuset kanonierów złożona; mówią iż G. Marmont działa i wojsko w tych sronach zgromadza będąc ostrzeżonym o zamysłach Anglików, którzy na wiosnę lądować postanowili w Hollandyi północnej; i i zas rozumieją że Francuzi wcześniej zbliżają się do Texel, ażeby gotowi byli siać na morze.

Inne jeszcze przyczyny domyślić się nie trudno; nie dowierzają Batawom zprzymierzający. Dotąd Anglii dokładną zawzięć od brzegów naszych wiadomość odbierali o najmniejszym poruszeniu wojsk i floty na wyprawę zebrałych; i to wyznać trzeba, że towary Angielskie wchodziły tajemnie do kraju, żąd do Francuzkich i Belgickich departamentów przesyłano. Dziś więc Marmont przecina wszelkie komunikacye; po wszystkich portach, nadmorskich miejscach, wioskach, stoją dziś liczne stráže żołnierza Francuzkiego; te nie pozwalają najmniejszej łódce odbić na morze; tak dalece, iż dziś Batawowie ścisley bez porównania przez własnych zprzymierzeńców, niżeli nieprzyjaciół Anglików zamknięci jesteśmy. — Słychać iż Admirał Latouche z eskadrą Toulonską uszedł przed pogonią Lorda Nelson, przebył ciążnie Gibraltaru; i przybył szczęśliwie do Ferrola, gdzie przyłączywszy do siebie okręta Francuzkie i Batawskie, ma wkrótce do Brestu żeglować; z nim znajduje się G. Regnier na czele 7 t. żołnierza lądowego.

z Amsterdamu 30. Marca.

Interes zkonfiskowanych magazynów Angielskich w Zelandyi i Brabancyi wkrótce zakończy się dla nas pomyślnie. Minister interessów zagranicznych przesłał do Administratorów departamentowych list pólującego w Paryżu Schimmelpennink; ten donosi że Konsul zganił postępki nieprawy celników Francuzkich, ponieważ śmieli przetrząsać domy, sklepy, magazyny w kraju zprzymierzonym bez zezwolenia zwierzchności miejscowej; przyrzekł Posłowi, dać stosowne do okoliczności rozkazy. — Francuzkie wojska do wielkiej wyprawy przeznaczone składają się teraz z dywizyi następujących 1. Toulonska. G. Regnier 2. Utrechtska G. Marmont pod nim dywizyiny Vignolle, Grouchy, Boudet, Barbou, Monnet 3. w Bruge, G. Davoust; dywizyiny Dumas, Oudinot, Friant, Walther, Durutte, Debilly, Seras; 4 w Montreuil, G. Ney, przy nim Dutailly, Dupont, Tilly, Par-

tonneau, Loison; 5 w f. Omer, G. en chef Soult, z nim Adreossy, Suchet, Hautpoult; Vandamme, S. Hilaire, Legrand, 6 w Arras. G. Junot z nim Dupas, Bourcier 7 w Compiègne, G. Batagny d' Hilliers, pod nim Klein, Millet, L. Bonaparte, Sebastiani, 8 Brestńska, G. Augerau z nim Donzelot, Mathieu, S. Cyr; 9 w Saintes. G. Lécourbe i Chabran.

Admirał Kikkert komendant eskadry w Texel uzbrojonej nagle został przywołanym do Hagi. — W Dunquerque przed kilku dniami słyszano tęgie z armat strzelanie od Calais; dziś biega tu pogłoska, że flotylla Francuzka z tego portu żeglując do Boulogne spotkała eskadrę Angielską, i klęskę w bitwie poniosła utraciwszy wiele statków. Czekamy doniesienia urzędowego. — Niepewna jest wiadomość, że oboz Francuzki z pod Utrechtu wkrótce ruszy do Westfalii i Hannoveru, to pewna iż G. Dessolles odbiera codzienne posiłki w nowozacążnym żołnierzu. — Ambassador Francuzki w Constantynopolu G. Brune miał doradzić Porcie, ażeby woyska swoje zmocniła w Egipcie; z drugiej strony Minister Angielski oświadczył gotowość rządu swojego użyczenia Turkom dywizji wojsk Brytańskich. — Armie Francuzkie nad Oceanem rozłożone odebrały niedawno rozkaz być w zupełnej gotowości do ruszenia; z wielu okoliczności wnosić możemy, że wyprawa wkrótce nastąpi.

z Paryża 26. Marca

Pisma tutejsze dziś donoszą o poymaniu człowieka, który wstąpił się między innemi w dziejach rewolucyi naszej; łatwo zgadnąć, iż mówimy o G. Dumouriez; rząd nie może o nim nie powiedzieć; jeśli stanął ten emigrant na oczystey ziemi, lądować musiał z czwartą dywizją Szuanów; ale o tej podziśdzien wzmianki nie było. Inni twierdzą iż poymany wprawdzie nie jest, pewnie jednak przebywa w kraju, i policya pilnie śledzi wygnańca. Tymczasem chwytano jeszcze z spiskowych jednego Hervé. Uwolnienie G. Moreau dotąd nie nastąpiło, ówczem wyznaczone osoby przez W. Sędziego codziennie przez godzin kilka słuchają inkwizycji; Pichegru miał oświadczyć głośno iż wie jaki mu los zgotowano; pragnie tylko ażeby wyrok natychmiast; w odpowiedziach zawsze jest przytomny, śmiały, nikogo nie obwinia, do niczego się nie przyznał. — Po przeciętych z Anglią komunikacjach nie wiemy co się dzieje w tém państwie; rapport z Boulogne przysłany donosił, iż krąży e przed portem okręta wywiesiły żalobną flagę, co niektórzy biorą za dowód, iż Jerzy 3 żyć przestał. — D. 13 do Temple zaprowadzono więźnia, kto jest nie wiadomo; że być musi znaczna osoba, ztąd wnosiemy, iż liczna straż i z największą ostrożnością prowadziła go do więzienia. — Wczora Bonaparte raz pierwszy po odkrytym spisku był w Malmaison, sliczna pogoda znaczną część obywateli stolicy dnia tego zaprowadziła na przechadzkę za miastem; postrzegłszy idącego Konsula, gmin powietrze napęłnił radośnemi okrzykami.

Przyjaciele G. Moreau nie tylko w kraju, ale też za granicą, przypadkiem jego bardzo są zasmuceni; wielu ich liczył w Wiedniu, naybardziej między rycerstwem Austryackim. Dopóki wyrok sądowy i złożone dowody przekonywające nie obśnią rzeczy zawiłej i ciemnej, rzadki powieściom dać wiarę, bo uszczypliwe słowa użyte w powinszowaniach złożonych Konsulowi przeciwko Ministrom Angielskim i tak sławnemu mężowi, za dowód służyć u rozsądnych nie mogą. Dziś słysząc iż przyjaciele nieszczęśliwego Generała umówiwszy się z małżonką jego prośbę do Konsula podali, ażeby względ mając na cnoty i zasługi rycerza, nie chciał go poddawać sądowi zmieszanego z tłumem pogardzonych złoczyńców, ale znalazłszy nawet winnym, darował urazę osobistą, i użył prawa rządcy najwyższemu przez konstytucyą

nadanego, karę odpuszczając. Bonaparte miał oświadczyć z swojej strony powolność wszelką; lecz wprzód Senatorów poradzić się umyślił, Zwołani na tajną radę roztrząsać mieli pilnie ową prośbę; i po długim zastanowieniu się oświadczyli jednogłośnie, iż gdy spiskowi nie tylko życie wydrzeć chcieli Konsulowi, ale też rząd Republikanski wywrócić, spokojność i szczęście całego narodu zawrzeć w grobie z rządcą najwyższym, i najstraszliwsze klęski wylać na Francją, dla tych przyczyn winowacy sądownie przekonani karę przykłądną odnieść powinni, nie spodziewając się żadnego przebaczenia. Ale to wszystko powieścią jest.

W Gand na wodę spuszczone batterią pływającą, nazwiskiem Montpellier; innych kilku budowa wkrótce się skończy. O wyprawie zamorskiej, wyjeździe Konsula, obrótach morskich głuche milczenie. — Przed kilku dniami smutkiem napęłnił stolicę żałobny przypadek. 80 letni ociec ustąpił dzieciom całego majątku, obowiązując ich do płacenia sobie summy corocznie wystarczającej do życia przystoynego. Gdy płacić nie chcieli synowie bez żadnej przyczyny; ociec nieszczęśliwy musiał udać się do Sądu i prawa. Zpóźnił się przypadkiem Adwokat jego, sam więc stawać umyślił w sprawie własnej; zaczyna mówić, dokończyć nie mógł, boleść serce ścisnęła, padł trupem w izbie. Niewdzięcznym synom zlorzeczca wszyscy. O iaka dla dzieci nauka! iaka dla Ojców zbyt powolnych przestroga! — W Metz przytrzymano wiele osob podejrzanych, które należeć miały do spisku, między innemi wojskowego komisarza. Domyślają się niektórzy, że ten spisek większy jest niżeliśmy dotąd rozumieli, i rozciągał się do ostatnich granic Rprcy; na wielu miejscach razem wybuchnąć miał ogień, a naród dziś potężny i spokojny, w jedną chwilę zostałby na fakyce rozszarpany. — Astronom Bouvard donosił Institutowi, że w Konstellacyi Szali postrzegł nową Kometę bardzo małą której okiem widzieć nie podobno.

W Przylądku dobrej nadziei Gubernator Batawski Jansen trzyma liczne wojsko w gotowości do bronięcia tej osady, naiechania Angielskich. W r. p. odebrał z Europy posiłek więcej 3 t. ludu zbrojnego wynoszący. Wyspy Moluckie podobnym sposobem opatrzyli Batawowie, twierdze wszędy naprawione, artyleryą ciężką zprowadzono na wały przed wypowiedzeniem wojny, zaciągniono kompanie kanonierów. Teraz Europejczycy przysłani do wyspy Java, mianowicie do stolicy osad miasta Batawii, od lat 2 nie doznają szkodliwych skutków niezdrowego powietrza; zmniejszyły się choroby zaraźliwe, jak tylko ostatni wielkorządca tej osady krąży okoliczny kazał uprawiać, błota opasujące miasto osuszyć, kanały pizerzynające ulice oczyścić wodą z gór przyległych zprowadzoną, i lasy wyspę okrywające przetrządzić, lub wycić zupełnie.

W Królestwie Grenady i w Madrycie samym d. 21 lutego było trzęsienie ziemi bez znacznej szkody. — Uczony Hassenfratz złożył w ręku Konsula dzieło najmiley przyjęte o rzemieśle ciesielskiem; służyć będzie za dokończenie wielkiego dzieła o kunsztach i rzemiosłach wydanego niegdy przez Akademią Paryżką. — Konsyliarze stanu przynoszą do zgromadzenia prawodawczego rozdziały już ostatnie księgi praw cywilnych; jeżeli jakie były w projektach poprawki, te czynili Trybunowie; prawodawcy rzecz gotową pochwalają.

Od granic Włoskich 5. Marca

Kardynał Flangini Patriarcha umarł w Wenecyi na podagrę lat mając 71; mąż pełen nauki i cnoty. — Konsulta Stanu w Mediolanie uchwaliła, że winowacy w trybunałach jednomyślnością głosów na śmierć skazani za rozbój, wzruszenie spokojności krajowej, i zbrodnie

tym podobne, nie mogą czynić odezwy do Kassacyjnego sądu. — W Departamentach RPtey Włoskiej ogłoszono wiadome okoliczności Paryżkiego spisku; dywizya woysk naszych we Francyi nad Oceanem stojąca, idąc za powszechnym dziś zwyczajem, przesiada Konsulowi i Prezydentowi swemu powinszowanie. — W kraju Szwajcarskim dobrzy obywatele obawiają się nowych rozruchów; między innemi prawo przez radę Cantonów niektórych niedawno napisane o odkupie dziesięcin i czynszów niepodobało się niektórym. Chodzą już po rękę pisma przez malikontentów rozrzucone dla zapalenia umysłów gminnych. Rząd co może czyni chcąc utrzymać spokójność, i przywodzi na pamięć Szwajcaróm, że nowe zamieszania, wojny domowe, złamanie aktu posredniczego, zgasi narodu imię, iak przepowiedział Konsul.

Kantor Rekomendacyiny uwiadamia iż w Maiatku dworzec w Poie Słonim: JW. Zawiszy Generała są domy murowane z wygodami dla rzemieślników mil 4 od Nowogródka i od Słonima, mają być dane na wytrzymanie Arędowane lub sprzedane; tegoż Pana w Dobrach Kuchelce mil 8 od Mińska 4 od Nieswiża i stołpców, są do sprzedania kłaczce stadne napyknięsze dwa ogiery, po Arabskim Babilonczyk i po Tureckim, oraz 7 koni wierzchowych do różnych Manewrów. — Są także domoroste najsztatniejsze żrebce niektóre będą w Mirze podczas iarmarku na Maiową Mikołę. — Wtychże dobrach znajdują się szepczy gruski iabika Warszawske, Moskiewskie, oraz trzyperczowe Brzawa Anusowy. — Drzewa rodzace kawy Arabskie, Daktyk, Róże Chińskie, bukietowe, Pąsowe, oraz Amerykańskie, błękitne do przedania. — Także nasiona Akacyi, różnych ogrodnin z zagranicznych do tego horyzontu uykte. — adres Do Kantoru Rekomendacyonalnego u S Kazimierza w Wilnie.

w Sprawie Konkursowej JW. i WW. Wierzycieli z JW Janem Nikodemem Łopacińskim Starostą Mściwolskim Po odbytych Produktowych i Replikowych Głosach Sąd Exdywizorski w Szarhowszczyźnie exystujący zbliżając się do Namowy za rzecz pewną uważa, iż całą swoją czynność w dniu 8 Apryla 1804 Ru ukończy i wyrok oczewisty dnia pomienionego ogłosi; azatym aby wszyscy JW. i WW. wierzyciele dla wysłuchania pomienionego Dekretn, wykonania być mogących z wyroku Oczewistego przysięg i obięcia sched tymże Dekretem wydzielić się mających, iako też dla dopłacenia za legających ieszcze na Kredytorach Solaryow sami lub przez Plenipotentow na Dzień 8 Apryla 1804. Roku do Szarkowszczyzny przybyli, przez Gazetę uwiadomić żada, i w tym celu niniejszą przysyła Komunikacyą.

Fryderyk August Smidt wzrostu miernego blond, oczu niebieskich lat 30 kilka r. 1795 wyjechał z Warszawy za Guwernera, zawsze bawił się dający edukacyą, do tego czasu żadney wiadomości onim niema gdzie się obraca czyli żyje czy umarł jeżeliby kto otakiey osobie wiedział lub słyszał uprasza się iaskawie aby raczył donieść do Wilna bo Familia jego życzy sobie bardzo iakie kolwiek.

Urząd z Magistratu Miasta Guberskiego Wilna Rezolucyą tegoż Sądu Magistratowego w dniu 16 Msca Marca terazniejszego 1804 Ru do wyprzedazy przez Publiczną Licytacyą domu JW. Generała Oskierki delegowany zawiadamia wszystkich w ogóle i w szczególe, iż na Mocę Ukazu JEHO IMPERATORSKIEY MOSCI SAMOWŁADNACEGO CAŁĄ ROSSYĄ, z Litewskiego Wileńskiego Guberskiego Rządu w dniu 5. terazniejszego Miesiąca Marca za Mmer 2.380, na Proźbę w interesie JW. Ważyńskiego Starosty Kiernowskiego Magistratowi danego, a za nim Rezolucyą datą przeznaczoney Sądu Magistratu Wileńskiego Dów JW. Antoniego Oskier-

ki General Majora B. W. P. w Mieście Wilnie pod bramą Wileńską sub Nro 407 sytuowany, że wszelką do onego fundową przynależytosć, wedle Inwentarza sporządzonego przez Publiczną Licytacyą na satysfakcyą należności W. Staroście Ważyńskiemu wyprzedanym będzie. Zyczący zatym nabydź Aktorstwo wyrażonego domu zechcą się iawić in fundo onego w dniach 4, 12, i 9. Miesiąca Aprila Ru terazniejszego, iako w terminach do Licytacji Publiczney od godziny 2 po południu aż do zachodu słońca odbywać się w każdym wzmienionym terminie mającey przeznaczonych dnia 19. Miesiąca Marca 1804 Roku.

Józef Rakowski lat 24 wzrostu sredniego włosow białych twarzy okragłej białey, Lokay 4ty miesiąc służąc u W. Klukowskiego Rot. zabrawszy Liberyą nową płaszcz szaraczkowy, czapkę granatową z siwym baranem czer: zlt: 5 i rubli 2 niedawszy Garderoby Bielizny i rzeczy uciekł 14 Marca, Jeżeliby gdzie został poścignionym aby był odesłany do Kamienicy W. Macielewskiego pod N. 321. gdzie gospodarzom wiele innych szkód uczynił.

Na Zmudzkiej Ulicy pod Stym Mikołaiem pod N. 368 Kamienica Sytuowana pod Imieniem Meyerow przez Aktorkę JPani Annę Meyerowę Pis. Kons. przedać się przez licytacyę, zdający nabyć uda się do właściciela onu.

Iest do przedania kamienica obszerna z dziedzińcem rozległym i ogrodami i W Kosałkowskiego na Subocz ulicy, udać się do zarządzającego.

JPan Rafał Pieslak na skutek Dekretu Ziemi Wileń: podać do Gazety Kredytorow Joka Jeremiasza, żeby niewymawiali się niewiedomością zapozwu na Sady Ziemskie Troieckie Wileń: w Ru 1804 Agituujące się. Jako to W. Pana Grudzińskiego B. W. P. Porucznika, w Pttcie Szawelskim Zyda Jankiela Szymolowicza w Bogusławiszczach Szawela Mowszowicza w Klecku w Gubernii Mińskiej. Josiela Fayfiszowicza i Leyzera Michielowicza w Stolpcach. Moyżesza Dawidowicza Obywatela Wileń: w Rydze.

Berki Makurzewicza w Wilnie Johana Henryka Grafa w Szczuczynie w Pttcie Iidzkim Mieszkających i Ażeby stawali u wiadania.

Dominik Tyszek skarb Witkom, ostrzega Publiczność, iż zednia 26 Januar: idącego Ru, wprzeiezdzie przez Miasto Poniewież, za napastowanym zostawszy od Komissarza Pttu Upita, był zmuszonym wydać Wexle, iakoto JP. Justynowi Cywińskiemu na czer: zlt: 200, Justynowi Paszkiewiczowi na czer: zlt: 200, O tę nieprzystoyną i nie przyzwoitą Akcyą, iest rozpoczął Proces, żeby więc nikt onych nabywał iakim kolwiek pretextem nieważyl się czyni też oświadczenie.

Teodor Sztokfisz, obiwiam Całey Publiczności Wileńskiej aby wszyscy Kredytorowie Moi z iedzaili się dla uzyskania przez mnie zaciagnionego długa, do maiatku izy położonego Gubernii Mińskiej w Wileńskim Powiecie na dzień 25 Mca Marca Roku terazniejszego, 1804 gdzie nayzupełney każdemu opłacić obowiązując się. — Datt ut supra.

Sąd Ziemski Pttu Kowińskiego stosownie do licznych ukazow Rządowych i uprzednich swoich wyrokow Dekretem w Roku zeszłym 1803 in gbri zukroczonym postanowił Sprawę wierzycieli JP. Wincentego Chrapickiego Porucznika W. Rossyich ostatecznie rozstrząść i ukończyć, aby przeto Kredytorowie jego wedle zastrzeżenia powyższego Dekretu sami przestali lub przez Plenipotentow na Rokach następnych troieckich Roku idącego pod upadkiem swoich pretensyow stawali, i satysfakcyą w decydowanych Komportacyach uczynili, na ten zamiar niniejsza wiadomość do publiczney Gazety podać się.

W następującym blisko miesiacu kwietniu zaczyna się kwartalne abonnowanie gazety Kuriera Litewskiego ceną zwykłą; wychodzić będzie iak dotąd regularnie we Srode i Sobote między trzecią i czwartą godziną z południa.